

بآتش نشانند بگویند دروغ بگوی تا بدی او
نگوید آراست اما عدل در افعال ای سالک راه حق بدان
که خدای تعالی تو را مملکت داده است **مشغولی** تنگ شهر است
و جانت پادشاه است **دلت** عرش است و ماغت **تنگ** نگاه
است خیالت روح و حفظت **بمحو** و **نقوش** لوح بود فر
مصور عقلت عسست است و نفسی داد **سیطان** به
زن و عشق **جلاد** و ترا حکم این مملکت کرده است **یوم** نشهد
علیهم السلام و **دیدم** و **ارجم** عالمک انوار **یعلون** اکنون بدان که
عدل در افعال آنست **بدانی** که خدای تعالی هر عضوی از **جود**
تو برای چه کار آفریده است پس آن عضو را **مخصوص** گردانی
بدان فعل اول بدانی که دل **تجلی** نظرگاه خدای تعالی است باید که

غیر محبت خدای تعالی در دل تو **بهر** نباشد و در سر **بهر**
سودای او نباشد و **وماغت** را از خیالات فاسد نگه دارد
و عقلت را **ببندید** دنیا مستغول نکردانی و **ظن** را
از کردن **ببیمانه** نگاه داری و از **مکر** شیطان بخدای تعالی
بیاوری و **زنانش** را از **خشی** و دروغ و **غیبت** و مانند
اینها نگاه داری **قال** **النبی صلی الله علیه و سلم** **الغیبة** اشهر
من الزنا و من مات تائباً من الغیبة فهو **أزمن** بدخل الجنة
و من مات مصراً فهو **أول** من يدخل النار و کوش را از هر چه
نیاید **تنبیدن** نگاه داری **قال** **النبی علیه السلام** **لا بد**
الجنة عام و **بضم** را از **ناحم** نگاه داری **قال** **النبی علیه السلام**
ان النظر الى محاسن المرأة سهام مسهوم من سهام ابلیس